

ივერი

ბაზონი ლ. ა. ს.

თვე	მას. კ.	თ. კ.	მას. კ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შუბრი.

რედაკცია:
ნიკოლოზის ქუჩა, 21.
ტფლისი.
ბაზონის დასაბარებლად:
დბ განცხადებათა დასახელებად
უნდა მიმართონ რედაკციას და წერა-კითხვ.
გამაგრი. საზოგადოების კანცელარიის.
ფასი განცხადებას:
ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე—
16 კაბ. მეოთხედზე—8 კაბ.

საჯომერცია კურსები

კალაზისა და მკაპინისთვის

წელი მეცამეტე

კურსების დანიშნულება ის არის, რომ სპეციალური საჯომერცია განათლების შესაძლებლობა მსურველთა, როგორც ქალებს, ასე კაცებს, და მოამზადოს ვარჯიშობის შემწეობით ანგარიშის დახელოვნებით მკოდინი.

სწავლის გათავისებულება ატესტატები ეძლევა. 1894—95 სამოსწავლო წელს შემდეგი საგნები იქნება სასწავლებელი: 1) საჯომერცია კლასიკა, 2) საჯომერცია არითმეტიკა, 3) ბუნებადარს მარტივი, ორ-კეცი და სანაკრა, 4) არითმეტიკა ხანგანობა ჩოთქით, 5) საჯომერცია მაწარ-მოწარმე, 6) საჯომერცია და სათამაშოა წესდება, 7) მსწრაფლ-წერა და წერა გავრცელება შოთხანი (исправление дурного почерка).

სწავლა დაიწყება 15 სექტემბერიდან. ახლად შემოსულითა მიღება დაიწყებს 1 სექტემბერიდან, ყოველ დღე დილის 10 საათიდან თერთმეტამდე და საღამოს 4 საათიდან 8 საათამდე, კურსების სადგომში, სასადა ლექსისადრე ფირიანისთვის № 9, სერგაევას და ნავრონის ქუჩაზე, ზეითაქის პარადსაში.

პროგრამები და წესები კურსებისა უსაყვილოად შეიძლება მიიღოს მსურველი უმა კურსების სადგომში და ძმთა წოვიანოების საბანკო კანტორაში, სიონის ქუჩაზე.

ვინც ქალაქ გარეშე სტეპოვროს, შეუძლიან წერილით მიმართოს კურსების დამმართველს მ. მარკუაშვილს, ტფლისი.

(24—1297—23)

მისილანი მკაპინები
ტფლისის საბადოსნო სასწავლებელში
დანიშნულია 5 გიორგობისთვის ამა წლისათვის.
(3—1787—3)

დეკემბერი
(ჩრდილოეთის დეკემბერი საავტორისათვის)
16 ოქტომბერი
კაბარდუბი. ბიულეტენი 18 ოქტომბერს, დილის 11 საათზე: ხელმწიფე იმპერატორი შესამწებედ უარესად არის: დამე ძლიერ ახველებ-

ფელეტონი
დაპარაზული ბენეფიკა
(ესკიზი)

სულ ორის დღის დაბრუნებული ვიყავი ტ—ში, რომ შემოდგომის ერთს მშვენიერ საღამოს განვიზრახე, ძველის ჩვეულებისამებრ, დ—ს ეკლესიის და მის მიდამოს ნახე. ეს წმინდა ლავა ყოველთვის რაღაცა უცნაურის ძლიერ მიზიდვდა თავისაკენ და მეც უნებლედ ვემორჩილებოდი ამ ძალის, რადგანაც სასაფლაოზე სერიანობის დროს გული გამოუკვვევლის გრძობით მემსკვებოდა ხოლმე. სასერიანოდ იმისთანა დროს ვიჩვენე, როცა იმაღას ფეხის ხმა მისწყდებოდა, რადგანაც სერიანობაში ფეხის მივეცი-მოდი ხოლმე და არ მინდოდა, რომ ამ ფეხისათვის ვისმეს ხელი შეეშალა. ბევრი სიტყვებით აღმეხილოდა და ბეგრით დაშლინებული, საყალი ფეხი გამევიძებოდა გონებაში ამ სასაფლაოზედ ხეტიალის დროს. სა-

დვე აზიარა, რითაც მისმა უღიდებულესობამ დიდად ანუგემა.

გუშინ პეტერბურგის გაზეთების რედაქტორნი შეიკრიბნენ გაზეთის „СВЕТЪ“-ის გამომცემელ კომაროვთან და გადასწყვიტეს დაარსონ საკლუბო საავტორო დეპუტებისა. საავტორო აწარმოებს სინდიკატი ტაბატო ქალაქების გაზეთებისა.

19 ოქტომბერი

კაბარდუბი. ბიულეტენი 19 ოქტომბერს, დილის 10 საათზე: წინა დამის განმავლობაში ხელმწიფე იმპერატორს რამდენსამე საათს ეძინა: სისხლის ნახველი მკრივოდნად შეუტყირდა; სხვაფერი ცვლილება არა მტყობა-რა.

უცხოეთი

ალმოსავლის ომი. ჩინეთის ერთს დამომავტეს ლონდონში „Press Association“-ის წარმომადგენელთან ლაბარაკი ჰქონდა ალმოსავლის ომის შესახებ. სწორედ გასაოქარაო, უთქვამს ამ დამომავტეს, როგორ უსაქმოდ არის ამ უკანასკნელ დროს იაპონიის ჯარი. უკვე მუდმივ თვე გავიდა უკანასკნელ ბრძოლის შემდეგ და მხოლოდ ეხლა შეეცდნენ, რომ იაპონელები ჩინეთის საზღვართან მისულან.

ყველა ეს ამტკიცებს, რომ იაპონელთა ჯარს ძლიერ უტყირს ომის განგრძობა. თუ ეხლავე არ ისარგებლეს თავიანთის დაპარავებთ, იაპონელთა საქმე ცუდად იქნება: ზღვა გაიყინება და თოვლის გამო მოძრაობა გაუჭრდება. ომის დაწყების დროს იაპონელები

ლი მატურები, რომლებიც ლანდსაგათი გამოიყურებოდნენ დამის სიგრცში და, მთავარს მუქით განათებდნენ, მიწაზედ უშეშებელს ჩრდილოებს ისაროდნენ. მართლა რომ საოცრებო სურათს წარმოადგენდა დ—ს ტაბარი და სასაფლაო, ერთი-ერთიანეთში გადხლართულის მატურის ჩრდილეთით; არც-მარე მთლად დამეიდებულყო, ჩემს გარშემო საოცარი მყუდროება მსუფთვედა და ეს უფრო დიდად სახანაობას აძლევდა ამ წმინდა ლავას. მხოლოდ ოღნავ მომართავ ნიავი ნახად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ამ სურათმა მთლად განმიფანტა წყურბანდელი უკმაყოფილო გრძნობა; ვეღარც რღაც სასიკვდილოდ ანეგისა და მთელი ჩემი არსება უზუნაქესმა ძალამ დაიმორჩილა.

მისწიფითი შესვლად სასაფლაოზედ ფეხი და, ჩემდა-უნებურად, ქუდიც მოვიხადე. ჩემ წინ ამართული იყო მალაი, თეთრის მარმარლოს ქვის

მატურები, რომლებიც ლანდსაგათი გამოიყურებოდნენ დამის სიგრცში და, მთავარს მუქით განათებდნენ, მიწაზედ უშეშებელს ჩრდილოებს ისაროდნენ. მართლა რომ საოცრებო სურათს წარმოადგენდა დ—ს ტაბარი და სასაფლაო, ერთი-ერთიანეთში გადხლართულის მატურის ჩრდილეთით; არც-მარე მთლად დამეიდებულყო, ჩემს გარშემო საოცარი მყუდროება მსუფთვედა და ეს უფრო დიდად სახანაობას აძლევდა ამ წმინდა ლავას. მხოლოდ ოღნავ მომართავ ნიავი ნახად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ამ სურათმა მთლად განმიფანტა წყურბანდელი უკმაყოფილო გრძნობა; ვეღარც რღაც სასიკვდილოდ ანეგისა და მთელი ჩემი არსება უზუნაქესმა ძალამ დაიმორჩილა.

უფრო აღრე იყენენ მხალ, ვიდრე ჩინელები, და უკანასკნელი ამიტომ დამარცხდნენ. მაგრამ ჩვენ უფრო მრავლი ჯარი გვაყავს.

ტანიშინიღან დეპეშებით სწერენ საფრანგეთის გაზეთებს, რომ 100 ათასი ჯარის კაცი უკვე მოკრებილია პეირის დასაცველოდ. დეპეშებით იუწყებიან, რომ აღმოსავლეთის ბრძანება მიუღია, არტურს სადგურიდან პეტლის ყურბურქელთა. გაზეთი „Journal des Debats“ ამბობს, ავტო რამდენჯერ მოსულა ამავე ჩინეთის ფლოტის მძიმე რაობის შესახებ, მაგრამ ეს მთავრად დღე იუწყებიან ხოლმე, გეგმა ტუტული იმედი ჰქონათ, საომრად ვართ მომზადებულნიო. უცხოელნი აფიცრებენ ამტკიცებენ, ჩინეთის ფლოტი გაზაფხულზედ აღრე მხალ არ იქნება საომრადო. საქმე ისაა, რომ არტურის სადგურში ერთ გემზედ მეტის შევითება შეუძლებელია ერთსა და იმავე დროს. ამიტომ ჩინეთის ფლოტი მხოლოდ რამდენსამე თვის შემდეგ თუ იქნება საომრად მომზადებული.

საზრანგეთი. საფრანგეთის გაზეთები დიდს მწუხარებას აცხადებენ ხელმწიფე იმპერატორის ვადაწყობების გამო. გაზეთი „Figaro“ სწერს: აქველის კარვად ახსოვს ბენდერიი დევილი კონსტანტინისა და ტულონისა. ორის სახელმწიფო ეს კავშირი იმდენად გადლიერდა, რომ ძნელია რუსეთის მწუხარება ჩვენ მწუხარებად არ მივიწინოთ. ყველამ კარვად იცის, როგორ ყოველის იმპერატორს ალექსანდრე მესამეს მშველიანობა და როგორ თანაუგრძნობა იგი საფრანგეთს. ამ სიუჟეტისა და თანავგრძნობის გამო ხელმწიფე იმპერატორი ისეთი

მეგლი. ამ ძველის ზემო ნაწილი წარმოადგენდა ანგელოზს, რომელიც ზეცისაკენ მიპოვრებოდა და თან მიპოვრებოდა მის ფეხთა ქვეშ დაშოკილი ემაწვილი ქალი, ზეცისაკენ ხელმე-ალაყრობილი.

კარვა ხანი თვლი ვერ მოვაშორე ამ სანახაობას და გაშტურებით შეეცქეროდი საბარლო ქალის ქანდაკებას. „ოჰ, სიკვდილო! რა უღმობილო ხარ! წავიდულდუნე ჩემთვის. ცოტა მაინც დააციდე დამტკაროცა ამ ქვეყნურის საომარებნით; რად მისხად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ამ სურათმა მთლად განმიფანტა წყურბანდელი უკმაყოფილო გრძნობა; ვეღარც რღაც სასიკვდილოდ ანეგისა და მთელი ჩემი არსება უზუნაქესმა ძალამ დაიმორჩილა.

მისწიფითი შესვლად სასაფლაოზედ ფეხი და, ჩემდა-უნებურად, ქუდიც მოვიხადე. ჩემ წინ ამართული იყო მალაი, თეთრის მარმარლოს ქვის

მატურები, რომლებიც ლანდსაგათი გამოიყურებოდნენ დამის სიგრცში და, მთავარს მუქით განათებდნენ, მიწაზედ უშეშებელს ჩრდილოებს ისაროდნენ. მართლა რომ საოცრებო სურათს წარმოადგენდა დ—ს ტაბარი და სასაფლაო, ერთი-ერთიანეთში გადხლართულის მატურის ჩრდილეთით; არც-მარე მთლად დამეიდებულყო, ჩემს გარშემო საოცარი მყუდროება მსუფთვედა და ეს უფრო დიდად სახანაობას აძლევდა ამ წმინდა ლავას. მხოლოდ ოღნავ მომართავ ნიავი ნახად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ამ სურათმა მთლად განმიფანტა წყურბანდელი უკმაყოფილო გრძნობა; ვეღარც რღაც სასიკვდილოდ ანეგისა და მთელი ჩემი არსება უზუნაქესმა ძალამ დაიმორჩილა.

მისწიფითი შესვლად სასაფლაოზედ ფეხი და, ჩემდა-უნებურად, ქუდიც მოვიხადე. ჩემ წინ ამართული იყო მალაი, თეთრის მარმარლოს ქვის

მეგლი. ამ ძველის ზემო ნაწილი წარმოადგენდა ანგელოზს, რომელიც ზეცისაკენ მიპოვრებოდა და თან მიპოვრებოდა მის ფეხთა ქვეშ დაშოკილი ემაწვილი ქალი, ზეცისაკენ ხელმე-ალაყრობილი.

კარვა ხანი თვლი ვერ მოვაშორე ამ სანახაობას და გაშტურებით შეეცქეროდი საბარლო ქალის ქანდაკებას. „ოჰ, სიკვდილო! რა უღმობილო ხარ! წავიდულდუნე ჩემთვის. ცოტა მაინც დააციდე დამტკაროცა ამ ქვეყნურის საომარებნით; რად მისხად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ამ სურათმა მთლად განმიფანტა წყურბანდელი უკმაყოფილო გრძნობა; ვეღარც რღაც სასიკვდილოდ ანეგისა და მთელი ჩემი არსება უზუნაქესმა ძალამ დაიმორჩილა.

მისწიფითი შესვლად სასაფლაოზედ ფეხი და, ჩემდა-უნებურად, ქუდიც მოვიხადე. ჩემ წინ ამართული იყო მალაი, თეთრის მარმარლოს ქვის

მატურები, რომლებიც ლანდსაგათი გამოიყურებოდნენ დამის სიგრცში და, მთავარს მუქით განათებდნენ, მიწაზედ უშეშებელს ჩრდილოებს ისაროდნენ. მართლა რომ საოცრებო სურათს წარმოადგენდა დ—ს ტაბარი და სასაფლაო, ერთი-ერთიანეთში გადხლართულის მატურის ჩრდილეთით; არც-მარე მთლად დამეიდებულყო, ჩემს გარშემო საოცარი მყუდროება მსუფთვედა და ეს უფრო დიდად სახანაობას აძლევდა ამ წმინდა ლავას. მხოლოდ ოღნავ მომართავ ნიავი ნახად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ამ სურათმა მთლად განმიფანტა წყურბანდელი უკმაყოფილო გრძნობა; ვეღარც რღაც სასიკვდილოდ ანეგისა და მთელი ჩემი არსება უზუნაქესმა ძალამ დაიმორჩილა.

მისწიფითი შესვლად სასაფლაოზედ ფეხი და, ჩემდა-უნებურად, ქუდიც მოვიხადე. ჩემ წინ ამართული იყო მალაი, თეთრის მარმარლოს ქვის

მატურები, რომლებიც ლანდსაგათი გამოიყურებოდნენ დამის სიგრცში და, მთავარს მუქით განათებდნენ, მიწაზედ უშეშებელს ჩრდილოებს ისაროდნენ. მართლა რომ საოცრებო სურათს წარმოადგენდა დ—ს ტაბარი და სასაფლაო, ერთი-ერთიანეთში გადხლართულის მატურის ჩრდილეთით; არც-მარე მთლად დამეიდებულყო, ჩემს გარშემო საოცარი მყუდროება მსუფთვედა და ეს უფრო დიდად სახანაობას აძლევდა ამ წმინდა ლავას. მხოლოდ ოღნავ მომართავ ნიავი ნახად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ამ სურათმა მთლად განმიფანტა წყურბანდელი უკმაყოფილო გრძნობა; ვეღარც რღაც სასიკვდილოდ ანეგისა და მთელი ჩემი არსება უზუნაქესმა ძალამ დაიმორჩილა.

მისწიფითი შესვლად სასაფლაოზედ ფეხი და, ჩემდა-უნებურად, ქუდიც მოვიხადე. ჩემ წინ ამართული იყო მალაი, თეთრის მარმარლოს ქვის

მატურები, რომლებიც ლანდსაგათი გამოიყურებოდნენ დამის სიგრცში და, მთავარს მუქით განათებდნენ, მიწაზედ უშეშებელს ჩრდილოებს ისაროდნენ. მართლა რომ საოცრებო სურათს წარმოადგენდა დ—ს ტაბარი და სასაფლაო, ერთი-ერთიანეთში გადხლართულის მატურის ჩრდილეთით; არც-მარე მთლად დამეიდებულყო, ჩემს გარშემო საოცარი მყუდროება მსუფთვედა და ეს უფრო დიდად სახანაობას აძლევდა ამ წმინდა ლავას. მხოლოდ ოღნავ მომართავ ნიავი ნახად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

მეგლი. ამ ძველის ზემო ნაწილი წარმოადგენდა ანგელოზს, რომელიც ზეცისაკენ მიპოვრებოდა და თან მიპოვრებოდა მის ფეხთა ქვეშ დაშოკილი ემაწვილი ქალი, ზეცისაკენ ხელმე-ალაყრობილი.

კარვა ხანი თვლი ვერ მოვაშორე ამ სანახაობას და გაშტურებით შეეცქეროდი საბარლო ქალის ქანდაკებას. „ოჰ, სიკვდილო! რა უღმობილო ხარ! წავიდულდუნე ჩემთვის. ცოტა მაინც დააციდე დამტკაროცა ამ ქვეყნურის საომარებნით; რად მისხად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ამ სურათმა მთლად განმიფანტა წყურბანდელი უკმაყოფილო გრძნობა; ვეღარც რღაც სასიკვდილოდ ანეგისა და მთელი ჩემი არსება უზუნაქესმა ძალამ დაიმორჩილა.

მისწიფითი შესვლად სასაფლაოზედ ფეხი და, ჩემდა-უნებურად, ქუდიც მოვიხადე. ჩემ წინ ამართული იყო მალაი, თეთრის მარმარლოს ქვის

მატურები, რომლებიც ლანდსაგათი გამოიყურებოდნენ დამის სიგრცში და, მთავარს მუქით განათებდნენ, მიწაზედ უშეშებელს ჩრდილოებს ისაროდნენ. მართლა რომ საოცრებო სურათს წარმოადგენდა დ—ს ტაბარი და სასაფლაო, ერთი-ერთიანეთში გადხლართულის მატურის ჩრდილეთით; არც-მარე მთლად დამეიდებულყო, ჩემს გარშემო საოცარი მყუდროება მსუფთვედა და ეს უფრო დიდად სახანაობას აძლევდა ამ წმინდა ლავას. მხოლოდ ოღნავ მომართავ ნიავი ნახად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ამ სურათმა მთლად განმიფანტა წყურბანდელი უკმაყოფილო გრძნობა; ვეღარც რღაც სასიკვდილოდ ანეგისა და მთელი ჩემი არსება უზუნაქესმა ძალამ დაიმორჩილა.

მისწიფითი შესვლად სასაფლაოზედ ფეხი და, ჩემდა-უნებურად, ქუდიც მოვიხადე. ჩემ წინ ამართული იყო მალაი, თეთრის მარმარლოს ქვის

მატურები, რომლებიც ლანდსაგათი გამოიყურებოდნენ დამის სიგრცში და, მთავარს მუქით განათებდნენ, მიწაზედ უშეშებელს ჩრდილოებს ისაროდნენ. მართლა რომ საოცრებო სურათს წარმოადგენდა დ—ს ტაბარი და სასაფლაო, ერთი-ერთიანეთში გადხლართულის მატურის ჩრდილეთით; არც-მარე მთლად დამეიდებულყო, ჩემს გარშემო საოცარი მყუდროება მსუფთვედა და ეს უფრო დიდად სახანაობას აძლევდა ამ წმინდა ლავას. მხოლოდ ოღნავ მომართავ ნიავი ნახად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ამ სურათმა მთლად განმიფანტა წყურბანდელი უკმაყოფილო გრძნობა; ვეღარც რღაც სასიკვდილოდ ანეგისა და მთელი ჩემი არსება უზუნაქესმა ძალამ დაიმორჩილა.

მისწიფითი შესვლად სასაფლაოზედ ფეხი და, ჩემდა-უნებურად, ქუდიც მოვიხადე. ჩემ წინ ამართული იყო მალაი, თეთრის მარმარლოს ქვის

მატურები, რომლებიც ლანდსაგათი გამოიყურებოდნენ დამის სიგრცში და, მთავარს მუქით განათებდნენ, მიწაზედ უშეშებელს ჩრდილოებს ისაროდნენ. მართლა რომ საოცრებო სურათს წარმოადგენდა დ—ს ტაბარი და სასაფლაო, ერთი-ერთიანეთში გადხლართულის მატურის ჩრდილეთით; არც-მარე მთლად დამეიდებულყო, ჩემს გარშემო საოცარი მყუდროება მსუფთვედა და ეს უფრო დიდად სახანაობას აძლევდა ამ წმინდა ლავას. მხოლოდ ოღნავ მომართავ ნიავი ნახად ეალერსებოდა საფლავებზედ აღმოცენილის ყვავილებს, რომელთაც სიცოცხლის ვადა უკვე შესრულებოდა და სასიკვდილოდ განმზადებულყოყენ.

ბა კოვნიკისა, რომ ვითომ იგი მო-
მავლა პრეზიდენტის არჩევანზედ
რადიკალურებასა და სოციალისტების
კანდიდატი იქნებოა.

სოციალისტთა სამართავრობო

პარლამენტი. ცნობილი სოცია-
ლისტთა დეპუტატი ეულ გელი და
შოვენი წყიდნენ ბრუსელში, რომ
შეუერთდნენ იმ სოციალისტებს,
რომელნიც არჩეულ არიან ბელგიის
დეპუტატთა პარლამენტში „საერთო
შოროსო სოციალისტთა პარლამენტის
დასარსებლად. ამ პარლამენტს უნდა
შეადგენდეს 30 სოციალისტთა დე-
პუტატი ბელგიის პარლამენტისა, 50
ის სოციალისტი, რომელნიც ბერ-
ლინთა სასაბუღოში არიან, 46 გერმა-
ნიის სოციალისტთა წარმომადგენე-
ლნი ბერლინის პარლამენტისა, 12
სოციალისტი იტალიის პარლამენტისა
და რამდენიმე სოციალისტი ინგო-
ლის საზოგადოებათა პარლამენტისა,
დანიისა და სპანის პარლამენტისა, ამ
რიგად სურთ დაარსონ სამდღიო საერთო
შოროსო სოციალისტთა პარლამენ-
ტი, რომელსაც შეადგენს 150 კაცადე-
ს პარლამენტი ხელმძღვანელი იქი-
ნება ყოველი სარეგულაციო მოძრა-
ობისა მიუღეს ცნობაში, შეგარო-
ებებს ყოველს ეტობებს, რაც-კი სა-
ჭირო იქნება, რომ დასმა უკეთ იმო-
ქმედოს. ეს პარლამენტი განაკვილო-
რიგებს მუშათა მანიფესტაციებისა და
მუშაობის აღკვეთის საქმებს, გამპარ-
თავს მიტინგებსა და სხ.

ინგლისი. ზღვათა სამმართველოს
ინგლისის ანგარიშდგან სწინა, რომ
1807 წ. ინგლისს სჭინა 207 სანა-
ხლოა ხომალდი, 336 სახელმწი-
ფოთო-კი მხოლოდ—180. ესთა ინგ-
ლისს 45 ვაგონიანი ხომალდი აქვს,
საფრანგეთს—34, რუსეთს—15. პარ-
ლამენტი ხარისხის კრედიტორ ინგლისს
18 ჰყავს, საფრანგეთს—9, რუსეთს—
11. ვაგონიანი ხომალდები ნაპირე-
ობის დასაცავად ინგლისს—17, საფრან-
გეთს—14, რუსეთს—16. საზოგადო-
ებთა პარლამენტმა 1888 წ. კანონით
მოაუბატა სამხედრო ხომალდების
ორცხეს და იგი 70-მდე გაზადა.
წრეულს გაიხვედრებულენ (11 აპ-
რილს) ერთხმად გადასწყვიტა, მი-
ეტყეს 300 მილ. მან. ზღვათა

მოვიდინო) ამიტანა, როცა ჩემის
ფეხის ხმაზედ; მათულის ღობეს იქით,
ერთ ერთ ხს ქვეშ, ჩემზე წამოდგა
კაცის ღანდი და ფეხები მილით თა-
ვი. ეს ღანდი მძიმე შავებით შემო-
სილის ქელისა იყო. ამ დროს, თი-
თქოს ვანგებ, თითქოს უნდა დაეკი-
ყოფილი ჩემი განწყობებულნი ცნო-
ბის მოყვარეობაო, მთავრემ ძარჯვნივ
გადაიწია და თავისი მოკაშკაშე სხვი
ქალის სახეს მივიყვანე. აქ ჩემი
ცნობის-მოყვარეობა საშინელად გარ-
კვივრებამ შესცვალა, რადგანაც ის
ქალი ჩემი ძველი და კარგი მეგობარ-
ი ჩინო უბედურებისა გამოდგა.
მხოლოდ ის ჩინო-კი აღარ იყო,
რომელიც მე, ამ სამის წლის წინად,
საზღვარ-გარეთ მიმავალმა, აქ ტო-
დავტოვე, სიკაცხელით სასვე და ახა-
რის ცხოვრებით კმაყოფილი. ცხლარ-
მდელი ჩინო წინანდლისი არჩილის
ძლიერ-და მოგაგონებდათ და ესთა
მიკვრის, თუ მეშინ, იმ ღირს-შესა-
ნიშნავ ღამეს, ისე სწრაფად გარ-
ვიცინა.
24 წლის ქალს სახე მილიად
დაპაროდა, დასქანობდა და ყვი-

უწყებდა, რათა ელოტი ისე განა-
დობილიყო, რომ შეიძლოს ორ შე-
კავშირებულ სახელმწიფო ზღვათა
ძლიერებას გაუქმებდესო.

ნარკვევა

(ურუნალ-გაზეთებიდან)

ყველანი ნატრობენ ხელმწიფე იმ-
რატორის მძლე გნკრინებას, მაგრამ
საფრანგეთი უფრო ჰლოდებს ამისა,
რომელიც იქნება უფრო ილიად
ჰკრინაობს, თუ რა ილიდი სასახური
დგუნა რუსეთის ხელმწიფემ შვი-
ლოზიანობის საქმეს და ვინ იცის
როგორც დატარებდებოდა ვერაპის
ბედ ილიადო, თუ რომ რუსეთის ტა-
ხტზედ არ ასულიყო მეფე-შვილი-
ბის მოყვარე, რომელსაც აზრად
ჰქონდა თავისი მეთვარი მოღეწობა
კაცობრიობის ეთიოლოგიისათვის
მიგნებარებისა.

ამ აზრის არის საფრანგეთის ყვე-
ლა მიმართულებისა და დასის უტრ-
ნალ-გაზეთობისა.

„სოციალს საფრანგეთისა, ამბობს
«Journal des Debats»-ი თავისი
აზრით და განიხილა შეგონება ამ ლო-
რესს, რომელიც უსახესის ტრამე-
ზისა გასამის რუსეთის ხელმწიფისა
განკურნებას საყვარელად, რადგანაც
საფრანგეთის სახელს გულმა ატარებს
როგორც სასარგულს, ძე ნაღვეს
რუსეთის არსისა. არას დროს არც
ერთა შეგუ იყო არ ჰქვარებათ
და შატეო არ უფათი ფრანგებსა,
როგორც უკუართ და სწავლას
სტეპის აღქმანდენ III, რომ-
ელი დასხვედრე ვეგვლის მოიფიქრა.
სულ ურჩადა სახელს, თით-
ქმის ჰოსებმა-ცეც, შეხვედით რუ-
სეთის ხელმწიფის სურათს, რესპუ-
ბლიკის პრეზიდენტის სურათს თან ერ-
ბად ამოაფრეულეს. და აჰ, ამ სუ-
რათის ნახვისათვის აგონდება სახეს
გრანტისა და ტუდინისი მომ-
ხარბი ამბობს, რომელიც არასოდეს
არ დაეწყოვს, და რომელიც ასო-
ფურედს ასოებით არის დაწერა და
ვეგვას ვეგვას ფეგანსეზა.“

„საფრანგეთის ხელსა, სწავრს სა-
ფრანგეთის ურჩადა-გაწეობა, ვერ
ასწინავს და ვერ დაფარავს ამ გა-
სუსაზღვრულს ერთგუებას, რა ერთ-

თელი ფერი დასდებოდა. იმისი კუ-
პრითი შვი თვალები, ყოველთვის
სიკოცხელით სასვე, ღრმად წასული-
ყო ბუფეში და შეუწყვეტელის მწუ-
ხარებით გზნებოდა. თითქოს წელ-
შიაც მოხარულიყო, გამხდარიყო და
წინანდელი სინარჩარისა და ჰაერო-
ვნების ნატამალიც აღარ გტყუბოდა.
„ნუ თუ ეს ის ჩინოა?“ ვაგიფი-
ქე და ამხთანვე გაუბედვად წარე-
დგი წინ ნაბიჯო. და თუ ის არის,
აქ რა უნდა? რა აქვს საერთო ამ
მატურთან? აქ უკუად თავში
ერთმა აზრად ვაიძლია: „ნუ თუ ჩი-
ნო გარდაიცვალა?“
ქალმა, თითქოს ეცნობო, ვაშ-
ტრებით დაიწყო ყურება. ბეგის
ყოყმანის შემდეგ გადგეწვეტი-
რისი მანდილოისანი ჩინო იყო
და ამის გამო ღობეს მივუბლოდი.
— ალექსანდრე! შემიძევირა ჩი-
ნომ (ცხლა-კი ხმაზე დაერწმუნდი,
რომ ჩინო იყო). ალექსანდრე, ნუ
თუ შენა ხარ?—იმის ხმას სსო-
ფრანგეთისა გტყუბოდა.
— მე ვარ, ჩინო! ვუპასუხე მე;
ამასთანვე ვაგდე მათულისაგან და-

გულებთანც არგულებს იგი თავისი
მეუბარს, მაგრამ კარგად-კი სმის და
ჰკრინაობს იმას სსათათს სამტკიცეს
და საუყურებოდ რომ გკვიდეს, მაინც
არ ამითყურება ფრანგების მესსე-
ზადგას ის დიდ-სულაბანი ნაბაო,
რომელიც რუსეთის ხელმწიფე გა-
დასდა მშეგობიანობისა და გერ-
მანობის ყთაოდ-დგობის სასავე
თად.“

„მარტო საფრანგეთი-კი არა სწებს
ხელმწიფის ავადყოფილობას, ამბობს
გაზ. «Times», მთელი ევროპა სწებს
და სურათს, ითუ რომელი მონატრუ-
ლია ხელმწიფე იმპერატორის ალექ-
სანდრე III მძლე განკურნებასო.“

ახალი ამბავი

„სარწმუნო წყაროდგან გვეუ-
წყებენ, რომ მომავალ წლის იანვრის
თვეში ტუდინისი და-ტრებელი იქ-
ნება განყოფილება კოლგა-კამის ბან-
კისა.“

„როგორც გაზ. «Нов. Вр.»-ს
შეუტყვია, «ბრიტანის დაბადების
საზოგადოებას განუტრახავს სავან-
გებოდა კავასიისა და სამხრეთ რუ-
სეთის მტკავრებათათვის ადგილობრივ
ენებზედ სახარება გადსთარგნოს, სა-
ხელდობრ: ადგებოდა უნდებისა, კუ-
მეისა, კამგარისა და აგრეთვე არა-
ბრეტელ სომეხთა ენებზედ.“

„ტუდინისი გუბერნიის მართვე-
ლობის სამკურნალო განყოფილება
განკარგებდა მოახდინა, რომ ანკო-
ბონ მეტურეს იმ მარხებისს, სა-
იღვანაც ზაბორობით ცხვარი თერგის
ოქანში მიჰყოთი ბოლოდ, რომ, რად-
განაც სოფ. ბალთაში საქონლის ჰი-
რია ვაგინდა, ნაბრისი ფარა მდ.
თერგის მარჯვენა ნაპირზედ, გრძელს
ხეობაზედ უნდა გაატარონ, რათა
იყო. ბალთას ასცენდენ, რომელზე-
დაც ცხვრის გატარება თერგის ოლ-
ქის მთავრობისაგან აღკრძალულიაო.“

„ს. ონტაგოთა. ამ მოკლე ხან-
ში ს. ონტაგოს პურის თესვა შე-
მოიღეს და ამ წელს კარგი მოსავა-

წული კარები და შიგ შევედი.
დადარ-ტრებლანმა ჩინომ გამოიწი-
და ხელი და, უფროად აღიღვედელი
იქვე მატურის ძირას გამაგრებულს
რკინის საფარებზედ დეშო.“

— ამ ღამეში აქ რა გინდა, ქა-
ლო? ვკითხე ვანკვივრებით და მხო-
ლოდ შემგეში მიგვიფი და კითხვის
ულოგობას.

— აჰ... აჰ, ალექსანდრე... აჰ
ჰაზარბა ჩემი ნიო!—ძლიერ წარმოს-
თქვა ჩინომ და მშეხარებით თვალი-
ზე ხელემი მიფარა. ამ სიტყვემ
ჩემზე ის იმოქმედა, თითქოს უკ-
რად ცივი წყალი გადასხსამთო, რო-
გორც ხე ისე გავშეშდი, პირნი წერ-
წყვი გამოშრა, ვიდეც შტერითი და
გულის ტკივილით შევეყურებდი ატრე-
მებულს ჩინოს. ბოლოს, როგორც
იყო, გონება მოვიკრებე და ჩინოს
ნუგეზინის-ცხება, დამშედავად დაუწეე.

— რა ვუყო, ჩინო! ყველანი სი-
კვლილის კრძნი ვარო!.. ამა მაგ სუ-
ხილი და ვაგებით რას გუწვევლი? ცრე-
მლით ვინ აღვამილა, რომ...
— ეს... ეს ცრემლები-და დამრ-
ჩენია, ალექსანდრე, ნუგეზლ—ვაგა-

ლოც მოვიდა, მაგრამ საზემდლოდ
სინინდის მოსავალმა წელს ძალიან
იკლო; ასე რომ ვინც წარსულ წლებ-
ში ორას-სამას ფუთს ჰყიდა, იმას
წელს ალგომამდისაც არ გაძვეებდა
საჩინო.
* 17 ოქტომბრის იფენ სულანიშვი-
ლმა პოლიციამ ვაგოცხადა, რომ 15 ან-
თისას ხემათ მიმუშევედ დურგალმა ქე-
მი-პალის მტხოვრებელმა ნიოლოზ ბტა-
შვილმა ყულაბი გაუტეხა მთრე თურგალს
და 50 მან. წაილა. წაილა აგრეთვე პა-
ლოც და 5 მან. ღირებულ აბალო.

„ავედ ღღეს მიკრიტი რაიანცმა პო-
ლიციამ ვაგოცხადა, რომ სოლოღვის
ქუხაზედ უტყესილმა მადამილან ჩემს
ნოკრის თღღვის მტხოვრებელს პაროვე-
ნი ტერ-პაროვენიანის დიდ მაროვე-
დან მიკრიტილად ავგისტომედ 300 მან.
წაღის მასლა, ტყვეფელბა და სხ., მოუ-
პარავს და შემდეგ სადღაც დაბოლუაო.“

**ინიამისა და გარია-სამხრამ-
ლუს საამჯდომოების დაუბატ-
თი კამბა ჰ. შუთაისს.**

უწმ. სინოდის ბრძანებისა და იმერე-
თისა და გურია-სამხრამოლის გვარ-
კიების მღვდელ-მთავართა მოწერი-
ლობის თანახმად, 27 სექტემბრის
ქუთაისში დანიშნული იყო სამღვდელ-
საბჭოსი დეპუტატთა კრება სა-
სულიერო სემინარიის დაარსების
შესახებ და იმის შესახებ წყარათა
გამოსაცვლელად. კრება დაიწყო ილიის
ბაის საათზედ ქუთ. სასულიერო სას-
წავლებლის დაზაზში. სამღვდლოე-
ბის ჯგრ კოდე თამჯდომარე არ აღე-
ბინა, რომ კრებაში შემობრძანდნენ:
ძირი მღვდლებანი ვაგოცხის ეპისკო-
პოსი იმერეთისა და ეპისკოპოსი გუ-
რია-სამხრამოლის გარეგანი. მუყესთ-
მთავრებმა წრეფელს გულით მიულო-
რეს სამღვდლოების სასულიერო სე-
მინარიის დაარსება ქ. ქუთაისში და
უარჩეს არ დეშეშეშებთან არავითარი
შემწეობა და დახმარება ამ კეთილი
საქმისათვის. სხვათა შორის ყოვალად
სამღვდლო გამბრეულმა განუცხადა
კრებას, რომ სემინარიის ადგილის
შეძენისათვის ღირა არ დეგეარგათ,
რადგან ამ ადგილის მოძებნა დავა-
ლებული აქვსთ მის მაღალ ყოვლად
უსამღვდლოეობას საქართველოს
ეპისკოპოსს და თვით იმერ. ეპისკო-

პოს გამბრეულს, რომელთაც უწმ. სი-
ნოდის ობგრაპოკურატორის ამხანაგის
ბან საბოტრის თანა დასწრებით და
მოწონებით კიდეც აღირჩეს ესრედ
წელს დეპუტატ: «ძველი ნაციონალი არ-
ქიულის გარაზე ქ. ქუთაისში». ამ
სიტყვების შემდეგ ყოვლად სამღ-
დლონი გამბრძანდნენ კრებიდან.
რადგან ამ ღღეს საკმაო რიცივი დე-
პუტატთა კოდეც არ იყო შეტყობი-
ლი, ამ სათვის კრებამ სჯა შემდეგი
დღისათვის გადასლო.

მოკრე ღღეს, 28 სექტემბრის დი-
ლის ცხრა საათზედ კვლავ შეიკრიბ-
ნენ დეპუტატი სასწავლებლის დარ-
ბაზში. აღიძრა კითხვა თავსჯდო-
ბის არჩევნის გამო. იმერეთის სა-
მღვდლოებამ თითქმის ერთ ხმად და-
სახელა თავჯდომარედ დ. ლამბა-
შიძე. თუქც ამ წინადადებაზედ არც
გურია-სამხრამოლის სამღვდლოების
უტყვამს უარი, მაგრამ შიგა-და-შიგ
ზოგაგობა დეპუტატებმა დასინტე-
სეც. ლამბაშიძესთან ერთად ვეგრო-
ცენქე ქუთ. კათედრის დეკანოზ მ. მ-
მა გამბრეულ ცვაგარეშელოცად და
რომელიც ვაგოცხის კენჭით, ის
იყოს თავჯდომარედო. ამ აზრს თან-
ხვედრანო მივალს სამღვდლოების
კრებამ, მაგრამ, ერთმა დეპუტატთა-
განმა, სახელდობრ ლილიანინა კრემა-
ლონი კანდელაკმა, მოახსენა კრებას:
„მამართა დეპუტატო, ამ დღისზედ
მე ვახლილ დეკანოზ ცვაგარეშელო-
მე და დამავალი მოგახსენით, რომ
„მას სხვა-და-სხვა საქმეთა გამო არ
ექნება მოკლეობა და ამისთვის
გახოვთ არ აღირჩეოთ თავჯდომარე-
ოთაო“, ამის შემდეგ კრებამ უყა-
რა კენჭი დეკ. ლამბაშიძის, რომელ-
საც ოთხმოცდა შვიდი კენჭი თეთ-
რი ერთა და სამი-შავი. რადგან სა-
დადობის დრო გადადიოდა კრება
გადაიღო საღამოს ექვს საათაზედ.

დანიშნულს დროზე დეპუტა-
ტი ისევ შეიკრიბნენ. თავსჯდო-
ბის მიმართ სამღვდლოების შემ-
დგვის სიტყვებით: „ბატონებო,
როგორც უკვე სცანით, ჩვენს მსჯე-
ლობას არ ექვემდებარება ის სავანი,
თუ სად ან რომელ ადგილზე უნდა
აშენდეს სემინარია. ჩვენ უნდა ვიქო-
ნოთ მსჯელობა მხოლოდ შემდეგ
საგნების შესახებ: 1, რა შემწეობა
უნდა აღმოვეჩინოთ სემინარიას ან

— განა ვაგებენოც იყო?
— ოჰ, ალექსანდრე, ვერ წარმო-
იდგენ რა ცუცხლი მეკიდება, რა გე-
ნია მიხარკავს ამ დაწყვეტილს გულს!
— დაიწყო ჩინომ და თვადელი სასო-
წარკვირობებით შემოხანანა.
კალამი უძღურია, მკითხველო,
გადმოდცეს ის ტანჯვა-ვაგება, რომე-
ლიც ჩინოს თვადლებში გამოისატე-
ბოდა!.. არ ვიყო, რას შევადარო
ეს გამოხედვა, რადგანაც ჩემ სიკო-
ცხელში, არც წინად და არც შემ-
დეგ იმ ვაგარად არავის შემოხუტე-
დნია!..
— მაგრამ—განავარბო კვლავ ნი-
ნომ—ეს ჩემთვის ხსნა არის! რაც
უფრო მეტს ვიტარებო, შევებას
ვეგრძნობ, უფრომეტი ღლიდ, რომე-
ლიც ჩემს არსებას ზედ დასწოლია,
სიმძიმეს ღრმად ულობს!.. ტანჯვა ჩემ-
თვის დანაშაულის გამოსყიდვის სა-
შელოება!..
— დღერთო ჩემო! განა ისეთი რა
დანაშაული მიგდებდა?
— მძიმე, ალექსანდრე, მძიმე და,
საუბედროოდ, ვგრძნობ, რომ ამ და-
ნაშაულის ვერ მოვიწინებ. ერთხელ

ერთ დროებისა და ან სამუდამოდ? 2, არა უხეხი უნდა მივსკეთ აწინდელი ჩვენის სემინარიის ინსპექტორის მიმდევლ-მონაზორის მამა დიმიტრის მოწოდებას, რომელიც ამ თაობაზე და დაუყოვნებლოდ გვთხოვს 1,100 მანეთს ზედამხედველისა და საკმის მწარმოებლის გამაზიარად და საკადმუაჟოს შესანახად და სხ.

არაბრძა ერთმანეთს იგიალია ნაყარ-სკასავით დებუტატო გუნდმა და დარბაზში ისეთი გუგუნ-გრიალი გაიწმინდა. ვეგონებოდაო ქაჯეთის ომი არისო. „ბატონებო, მომისმინეთ, მომისმინეთ! ორი სიტყვა ბატონებო!“ მოისმა ხმა დეკ. ცვაგარე-შეილისა, რომელიც მკითვ სიწმინის შემდეგ მომართა თავმჯდომარეს შემდეგის სიტყვებით: მამაო თავმჯდომარე, თქვენ ჰპირდებით, რომ კრებას არა იქნს უფლებად სჯა იქაონის სემინარიისათვის სასურველ ადგილის შესახებო. გთხოვთ ავგინსათა, რომელს კანონის ძალით გვიბრძანებთ მამაგ?

— უფშ. სინოდის ბრძანების ძალით.
— არა მგონია უფშ. სინოდის მამა ამ საგნის შესახებ კრებას სჯა აღუტარალოს, მით უმეტეს, რომ იგივე სინოდის თხოვნა ჩვენგან დახმარებას სემინარიის ასაშენებლად: ამისათვის გთხოვთ წავიკვიროთ თვით სინოდის ბრძანება, რომ დაერწმუნდეთ, რამდენად მართალია თქვენი სიტყვა.
— შე აქ ხელდა არა მაქვს ბრძანება.
— გთხოვთ მოსთხოვოთ კანცელარიას და წავიკვიროთ.

„მოითხოვთ კანცელარიას ბრძანება და წავიკვიროთ იქნებას კრებაზე-დოა“. ერთხმად იგიალია სამხედველოებმა. ამ ნაირად წავითხულო იქნება კრებაზე პირი ბრძანებისა, მაგრამ მოკითხეთა სურვილი მიიწვ სექციონდ დარჩა. იგი გაიხიზოდა: ბრძანების ძალით უფლებად გვაქვს ადგილით მსჯელობა სემინარიის ადგილის შესახებო და ზოგა—არაო.

თავმჯდომარე იძულებული შეიქმნა დაპყობებოდა და საკმის შესახებ ყოვლად სამხედველო გამბრეღეს, რომელმაც შემოთავაზოდა კრებას: „მკინდა რა სახეში უკიდურესი ნივთიერი სიღარიბე ორისავე ეპარქიისა“

თვის მოკვლაც განვიჩინებ, მაგრამ ბოლოს უარყავი. სიკვდილით თავს სასჯელისაგან ეხიზნა და მე-კი სასჯელი მენატრება, მძიმე, სასტიკი სასჯელი...
აქ ნინო შეჩერდა, რადგანაც ცრემლები უშლიდა ლაპარაკს.

— ოჰ, აღუქმანდრე! ვერ წარმოიდგენ, რა უბედურე ვარ, სიტყვა ნინომ და თან ისეთი ამოიკვინდა, რომ ასე მეგონა უბედურეს გული ზედ შეაზე გაერღვაო.
შე თანდათან მაკვირვებდა ნინოს ლაპარაკი. ვანა რა უნდა ყოფილიყო ამ ქალის დანაშაული, რომ საბრალი ასე საშინელი იტანებოდა? და ამ ტანჯულობა-კი ვერ შეემსუქებებოდა იმის სიმძიმე. ნუ თუ ღალატით? მაგრამ ღალატი რომ ყოფილიყო, ასეთი-სინანული რაღა იყო? აშკარად ჰქონდა ნინოს ნიკო კლდინის დებუტად უყვარდა, მაშასადამე ამ გვარი სიყვარული და ამავე დროს ღალატი ერთი მერსის როგორად და სა შესანამებლად. ბოლოს დაერწმუნდით, რომ ნიკოს თავის მოკვლის მიზეზი სხვა რამ უნდა ყოფილიყო

სამხედველოებისა, რომელთაც ვერ ძალადევა სასყდლით მოპოება სასემინარიო ადგილისა, ამისათვის მოწოდებები უფშ. სინოდს ობერ-პროკურორის ახანავის ბან-სალგერი-სა ადვირჩეთ ძველი ნაცხვიარი, რომელიც ნამდვილ სასემინარიო ადგილია და რომელიც შესაძლო იყო მოგთხოვნიდა სამხედველოებს უსასყდლოდ. და უკეთეს კრებას ამაზე კარგი და ან ამისთანა ადგილი სადმე ეგულდება უსასყდლოდ, ანუ სასყდლით და ეს სამხედველოებს არ შეაუფლებს, იმ შემთხვევაში ვაძლევ სრულს უფლებას, იქონიან მსჯელობაო“. კი ხნის ყვირთი-კიწინისა და აყალ-მაყალის კრებამ დაიწინა კომისია თითო მახრიდან თითო დებუტატი სასემინარიო ადგილი ამოსარჩევად.

რკი დებუტატო სადაო საგანს ბოლო მოელო, კრება შეუდგა სემინარიის შესახებ წყაროთა გამოკვლევას. სემინარიის ამ თავად შემწეობაზე სამხედველოებამ თითქმის ერთხმად უარი განაცხადა, რადგან უკიდურეს სიღარიბის გამო ამ ეპიდა არა აქვს არავითარი ღონე შემწეობისა და უკეთეს უფშ. სინოდის მაკვლ ხანში გააძლიერებებს ჩვენს ნივთიერ მდგომარეობას იმ გამაზიარო, რომელიც უნდა დაერწმუნოს სამხედველოებს, იმ შემთხვევაში არავითარს შემწეობას და დახმარებას არ დავიშურებთ სემინარიის ასაშენებლად. კრებამ ითხოვა ამ საკმის შესახებ დადგენა ეურნალისა, მაგრამ რადგან ამ შემთხვევაში იმერეთის და გურია-სამეგრელოს სამხედველოების მოქმედება აშკარად ჰაბატვად იმ ბეჯითი ბატონის მოქმედებას, რომელიც ჰპირანა: „მასეთი, მაკვინთ, გამზადეთ, დამაწვიეთ, დამხურეთ, გადაამბრუნ-გადმომამბრუნეთ და დაძინებთ-კი მე დაძინებო“, ამისათვის ზოგიერთი გამგონარ დებუტატო შთაიკინებთ დადგენილ იქნა კრებისაგან ეურნალი შედგენის შინაარსისა: „თუ-ხოვისა შეუადგომიდა უფშ. სინოდის, რათა მოკლეთ დროში იმერეთისა და გურია-სამეგრელო სამხედველოების დანებრისა, ხოლო ამ თავად-და ერთ დროებოდას შეაწვიეთ ითიუდლ იმ კრე-

და ამისთანავე დასინდობა სურვილია ამიტანა—დაწვირებული გამგეო და დრამის საიდუმლო. მხოლოდ ეს სურვილი გულ-გარდლის კაცის ცნობის-მოყვარობა-კი არ იყო, არამედ ნინოს დივილი თანაგრძობა სინოდის ნიშნებისაგან დატანჯულ ადამიანის მიმართ. მე იმიტომ მინდოდა ნამდვილის ცოდნა, რომ შეძლებისდაგვარად, შევხა აღმოვჩინა ნინოსათვის. მაგრამ საიდგან გამგეო, ვისთვის მეკიხნა? ნინოსათვის? ვანა რა უფლებად მკინდა? როგორც მე-გობარს? ამ ფქრის დროს შეაწვიდა, რომ ნინო დამშვიდებულიყო, სხვა მხარისაკენ მიექცია სხედ ერთს წყარულს წყლანდობილი მოგებოდა აღარ ეტყობოდა, ნათელი გადაკვრილი, ტუჩებზედ კმაყოფილების ღიმილი უკრთოდა, თითქმის თავალ-წინ სასიამოვნო სურათი ეხ-ტებოდა. მაშინვე მოვიხიზრე, რომ ნინო ტკიბის ოცნებაში იყო, ვინ იციან იქნება თავალ-წინ ნიკოც ეფვად და მუშუმბული დებუტად, სიკვდილითი განუტყობი არაფრით არ დამერღვია, რათა ნინ-

ისი კრებულთაგანს, რომელნიც იღებენ ჯამბრისა, და მით ეკვლესიებს ხუთ-ხუთი მანეთი, ე. ი. 2 1/2 მანეთი კრებულს და 2 1/2 ეკვლესის სემინარიის სასარგებლოდ. სამუდამად სემინარიის შესახებ წყაროთა ოროც ეპარქიის სამხედველოებამ და-ასახელეს წინადა სინოდის ქარხანის შემოსავალი. ამას გარდა, იმერეთის სამხედველოებამ ეკრიბოდ შესწირა სემინარიის ერთ დროებისად და სამუდამოდ 12000 მანეთი, იმ თანხის ნაშთი, რომელიც იმერეთის სამხედველოებამ არ ამდენისამდე წლის წინადა აპირებდა სემინარიის აშენებას ქ. ქუთაისის. იმ წყარო გურია-სამეგრელოს სამხედველოებისათვის, როგორც მით აღიარეს, ჯერ-ჯერობით დამშრალია და სკდილიბუნ მოუწინაონ სათავე.

ამით გათავდა კრება და დადგინდა რამდენიმე ეურნალი, რომელსე-დაც კრებას ხელა უნდა მოეწერა, მაგრამ ხელის მოწერამდინ კვლავ ასრტად აყალ-მაყალი დებუტატო შტის ისევ სემინარიის ადგილის შესახებ. იმერეთის სამხედველოებამ უარი ჰყო კომისია და დეფუქნა ექს. სამხედველო გამბრეღის ობრ: ამას თანაგრძობა უმეტესმა ნაწილმა გურია-სამეგრელოს სამხედველოებისა, რომელთაც, კომისიის ეურნალი გარდა, ყველა ეურნალს მოაწერეს ხელი. ოროდღე დებუტატო შთაიკინებთ გადაგა რამდენიმე დებუტატი გურია-სამეგრელოს სამხედველოებისა და ექვს ერთს კრებისაგან დადგენილ ეურნალს არ მოაწერეს ხელი და იმუქრებოდენ.

იმერეთისა და გურია-სამეგრელოს სამხედველოების წარმომადგენელი მკვევ სიტყვების დახურდავებით გამოითხოვნენ ერთმანეთს.

მიხაკო ლებლო

როგორცა სწერს ვაზ. „Новое Общар.“ ფოთის ახალმა ხმოს ნებმა განიზრახეს ბნს ნიკო ნიკო-ნაქის საერთადა სთხოვონ და მო-წვიონ, რომ ქალაქის მოურავის თანამდებობაზედ ექნე იყაროს. მოგვყავს შეუცვლელად ის წერილი, რომელიც ამ საკმის შესახებ გაუგზავნეს ბნს ნიკო-ნაქის და რომელზედაც 28

ნინოს სასიამოვნო ფქრისათვის ხელი არ შეემსაღა. მაგრამ ვანქა ტკიბილი მოჩვენება, ნინო ნამდვილს ცხოვრებას დაუბრუნდა, საკლდებს სახეზე ღრუბლებმა გადაუბრინა, შუბლის კიბებმა შეეცრა და საშინლად ამოიხიზრა. ახლა-კი გარდაწვევიტე გა-მოლაპარაკება:

— მომიტყვე, ნინო, თუ ისეთს საგანს შევებდა, რომელიც ხელ-ახლა წუხილს ავიშლის—წარამოსტევი მე გაუთვდავად და თან ქუდს უწყყარად დავეწყებ სრესა, თითქმის აქვემბლდაგებულელებს.—დეგარწმუნებ ეს ლაპარაკი თანაგრძობისა და მე-გობრულის სიყვარულით არის გამოწყველილი. თავისი ღღეში არ დამა-ვიწყებდა ის და-მხურა კომბო, რომელიც ჩვენ შორის ჯერ ისევ ბავშვობიდანვე დაიდვა და შემდეგ უფრო მეტად განისაზღვრა შენის გათხოვებით. ამის გამო ჩემს თავს ყოველთვის მოვალედ ვსთვლიდი ისე-ვე მებრუნა შენთვის, როგორცა ღვიძლის დისათვის, თუ იგი მყავდა გათხოვდა...—ამ სიტყვების შემდეგ შეჩერდი, არ ვიკოდი როგორა

ხმოსანს უწერია ხელი: „მოწყალეო ხელაწივე, ნიკოლო-ოზ იაკობის ძეგ! განსაკუთრებულის სიამოვნებით პატივდინდა ფოთის ქალაქის საზოგადოების სახელით, იმ საზოგადოებელს, რომელმაც 1849 წელს და ოთხის წლის ვიით 1849—1898 წ. ქალაქის საბჭოს ხმოსნებად ამო-ავიარია. დიდად ნასიამოვნები ვართ აგრეთვე იბითი, რომ ჩვენს ამხანაგებს შორის, როგორც ხმოსნებისა, თქვენ შესაფერი უპირველესი ადგილი დაიკავეთ. ამისთანავე არ შეგვიძლიან არ შევაიმოწმეთ თქვენს წინადა ამის სიამოვნო ვარგებება, რომ ამოაჩრეველთა შორის, რომლის უმეტესობაც თქვენს დროშას შეგვარე-ბათ, თქვენს სახელს დიდს რწმენით იხსენიებენ, როგორც სახელს მომავლის იხსენიებენ, რომელიც მოურავისა. „ამიტომ ჩვენი პირველი მოვალეობა არის ხელი შევეწყობთ ჩვენს ამოაჩრეველების გულ-მოღინე სურ-ვილის განხორციელებას, რომელიც ასე მკაფიოდ გამოისტეკეს წარსულს არჩევანზედ.“

ამ სურვილის დაქაფაფილება-კი თქვენზედ არის დამოკიდებული, მოწყალეო ხელაწივე, დამოკიდებული იმანზედ, მოსურებეთ თუ არა თქვენ და ნება მისცემთ, რომ ფოთის ქალაქის მოურავის თანამდებობის კანდიდატად დაასახელონ და ექნე ვი-არა-ნა-სწევს თქვენს წინადა. ამ-სვე გთხოვთ ჩვენცა და იმედი გვაქვს, იარს არ გვეტყვით და შეძლებისდა-და გვარად პასუხს მალე გვიარჩებთო.“

ყველას სასიამოვნოდ, ამ საერთო მოწყვევას სასურველი შედეგი მოჰყვა, ბნმა ნ. ი. ნიკოლოძემ თავის თანხმობა გამოუცხადა პირად და ხმოსნებს ეკრძა კრებაზედ.

მკონსა სპონდენცია

გორას საზოგადოება

განმეგრეთ ჩემი ასეთი განზავიდე-ბული ობოტარობა: ამისთანავე ვერძნობ-დი, რომ მეტის-მეტად აღუვლებული ვიყავ. მაგრამ, როგორც სჩანდა, ჩემ-მა სიტყვებმა იმოქმედა ნინოზედ, რადგანაც სახე მოემშენა, თვალე-ბი ცრემლით ავესა და მადლობის ნიშნად ხელი გამოიპოვდა. ამაწ, რასაკვირველია. ძალიან გამამხნევა და კვლავ განვაგებ:

— შენს უთქმელადაც ვგრძნობ, ნინო, შენს ტანჯვას და ეს, ავერ თითქმის ერთა საათია, მეც გულ-ღვიძლს მიხსარავს. ეხედვე, რომ დიდი უბედურება მოგვლენია და მოსვენებას არ გაძლევს, მაგრამ, და-გარწმუნებ, არა არის-რა უსამელო და, შეგიძლება, რა, რაც უფშ. თითონ ვერ მოგაიხრებოდა, სხვამ ვიჩიოთ. მეორეც ერთი, შესაძლებელია, შე-ნი დანაშაული ისეთი მძიმე არ იყოს, როგორადაც შენი აღმშობლებული გონება აზვიადებს. და ამის გამო, რად ჟინ შენს თავს ასეთ სასტიკს სასჯელს, რომელიც, ვინ იციან, იქ-ნება მა-კ-კი დაგინახებოდა, რად იწყებტავ სამუდამოდ მონანების

ინდეს!.. გთხოვ განწიზიარა საი-ღელულო, რომელიც ასე გიწამავს სიტუაციებს და პატივის სიტყვას გაძლევ—უღრესის პატივით მოვეკი-ლო, ისე მივიჩნია, ვითარცა ჩემი საკუთარი!..

სინა, რომ ეს სიტყვები მეტის გრძნობით იყო ნათქვამი, რადგანაც ნინო, რომელიც აქამდის უშეშვეტ-ლიე სტარობ, ფხვზედ წამოვდგა, ცრემლები მოიწმინდა, გამომაროვა ხელი და გრძნობით, მადლობის ნიშ-ნად, მითხზა:

— გმადლობ, გმადლობ, ჩე-ნო აღუქმანდრე! ყოველთვის იმე-დი მქონდა შენის ერთგულის მეგობრობისა და არც ვამიტიყუნდი ეს იმედი... ყველაფერს გამოაბ-რამაც მიმიყვანა ამ მეგობრობა-მ-დის, მით უფრო, რომ ერთი-ორად საიდუმლოებებმა ტანჯვა, როდესაც სიმელოში თანამოაზრე მეყოლე-ბა... მაშ ყური დამიგებო...

ნინოს, როსს, ზენდარს, ბავინებს და ბაბოთს; ამ ცხრა სოფელში ით-ვლება 1500 კომლი მცხოვრებლე-ბისა, თავად-ახანაურობის გარდა, და ისინიც რომ მიუხებოთ, მაშინ შეიქმნე-ბა 2000. მშენებრი ადგილის მდებარეობა, მრთელი ჰაერი, ნაყოფიერ ნიადაგ მიწის, ლენის მოსავალი და ცივი წყაროების სიმდიდრე გორას საზოგადოების, მაგრამ ამ სიმდი-რესთან ამ საზოგადოებას ერთი სკო-ლა არა აქვს. თუნცა ზოგიერთ სოფ-ლებში აქა-იქ ბუტყულის სამრეველო სკოლები, სადაც მასწავლებლობა მედაიონებები ანუ სასულიერო სას-წავლებლის მეორე და მესამე კლასი-დან გამოსლები, მაგრამ ისინი იმდენს არ აკეთებენ, რამდენსაც უპარ-გავენ ხალხს ხალხის და სტრუქტის სკოლის დაარსებისას.

სირცხლილი-კი არის, რომ ამის-თანა დიდს საზოგადოებას ერთი სასწავლებელი არა ჰქონდეს! თით-თავულებს კომლმა რომ გადისხი-ლოს წელიწადში თითო მანეთი, 1500 მანეთი შეზდებდა და ამ ფუ-ვილის განხორციელებას, რომელიც ასე მკაფიოდ გამოისტეკეს წარსულს არჩევანზედ.

ინ-ნარაბე

წარმხედლო მიწის ძმის ბაგო სტამბოლში

მთელი სტამბოლი შეაძრწუნა წრე-ვანდელმა მიწის-ძმარმა. თითქმის ერ-ი კაცი არ დარჩენილა სტამბოლში, რომ ცოტა ზარალი მიიწვ არ მი-ცემოდეს. სავაჭრო ადგილები, და-მარგის დაწესებულებანი და სახელ-მწიფო სამმართველონი ისეთ ნაირად დაზიანდა, რომ ჯერაც ბევრი ამა-თიანი ეზოებსა და ცალფერ ადგილებ-ში, ხის ფარდულ ქვეშ, აწარმოებენ თავიანთ საქმეებს. გემ-ბომბადლების სა-

ი. ელფორბი (დასასრული იქნება)

ეგრეთვე სრულდება გამოიბარგნენ თანაირი ადგილიდან, დაეკეთეს ხის შერებები ზღვის ახლოდ გაკეთებულ ნაპირებზე და იქ არიან, სანამ მათი ძველი ადგილები არ შეკეთდება. ხალხი ღელსაც ვერ დაწყნარებულა, ყოველი არიული დარი, წყობიანი დღე, ან მოღრუბლვა ჰაერის შინის ზარს სცემს. ამასთან ერთად კიდევ ის აწინებებს ხალხს, რომ ხშირად ეს-მით, ვითომ და ოც-და-ხუთს ოქტომბერს კიდევ უნდა მოხდეს მიწისძვრა, ამბობენ, რომ უძველესი დროილი ადგილი უნდა დაიქცესო. ეჭვი არ არის, რომ ეს სიმარტოვანი მოკლებული და შეიძლება სრულიად ტყუილიც იყოს, მაგრამ, ხომ მოგეხსენებათ ქართული ანდა: „წეშინებელი ძალი სანს წელიწადს ბუკს უყვდებაო. მართლაც, ძნელი არ შეშინდეს ადამიანი, როცა ჰმედებს, რომ ფეხზედ ვეღარა დგება მიწისძვრის გამო და თავზედ სახლები ეწი-გრევა, გასაქცევი და დასამალავი ადგილიც არსად სიანს, რადგან ყველ-გან ერთი და იგივე მდგომარეობა არის.

ყოველს ქაზახედ და ყოველ განყოფილებაში თითქმის ყველა სახლი გარეშეში და ხშირად შერინდებანიც გამოკრებულ-ვაშობიარეობულია ხის ეკრებით და ასწორებენ სახლებს. შეუკეთებელი სახლი აღარ დაჩრქუნოლა სტამბოლში. ყველა მემსაღი-ეზონიანად, მხოლოდ ვისაც ქეთიარის სახლები ჰქონდა, ის უფრო მეტად დაზარალდა, რადგან იმის გარდა, რომ სახლს შეკრებები დასჭირდა, არც ქირავდება იმის სახლი, ყველა ეხლა ხის სახლს ეძებს. ქეთიარის სახლის დამქარავებელი უფრო უფრო ბევრი იყო, რადგან ხის სახლი კეცხლისა ეშინოდით და ეტხა-კი ქეთიარის სახლებს ფსმა ისე დაიწია, რომ თუ უფრო წელიწადში ასი ოქრო ღირდა, ეტხა ორმოც-და-ათ ოქრო ღირდა არ ქირავდება. ხის სახლები-კი ერთი სანად გაძვრდა, ერთ ოთახს, ხის სახლში, ოც მანეთს ნაკლებ ვერ ითვინის კაცი.

მთელი სტამბოლის მეკიდრნი ამ შემთხვევამ ღიღს გაქირავებაში ჩა-ტყვე, ეჭვობა საშინლად დაეცა და საცე პირდაპირ არის, მაგრამ საწყელი ხალხის აღდგომარეობა-კი გაუშვრამბეს-და, ესე იგი მოხელე და მუშა ხალხის ფასმა აიწია. უბრალო მუშას ღდი-ური ფასი აქ ორ მანეთადის ეძლევა. ისე რავეული

წამილი რაღაძივის მიმართ

გაზ. „ეკონომის“ მე-216 №-ში, რკინ-მე მკვლელა“ ცილას მწამებს: მასისას ღიღისა რაღაძისაზე თვის ჯამგარდა აგრძობს და სხვა საქმეს მოაშინებს, და მასწავლებელს კი უყურს ან უგაფხოსო. სოფელი ამისკენ უოგელ წაღვ სასახა-სია და სისოფლო ხარჯის გასწერვისა და რასაც ისინი გასწერენ, მეც კაღდე-ბული გარ ჯგურობა და მოტავსეკ სას-სრელებელს ღაღავს ჩავაბარი. ის გაწე-რავს ისე ზეზარ არ გეგონით გაქცე-ბა, ეგელა სითითად არის სისოფლო დაჯიარსი დასახლებულია, ვისეც რს ენ-დას მექვეს. მამბანდეს ბ-ნი კორკუნდენ-ტო და წაეთიხოსი. განს თვით მასწე-ლებელს არ იცის, რომ მასწავლებლის ჯამგარა აყო გაწერადა წარწეღის

წლის 300 მან. და მე მამიდა 362 მან., რასაც ბაილამაც მიპირავს. მას სხ-დაც მე მამიდას გაწერაღელ შეტე-ჩემას ჯამგარადამ 62 მან.

ამა მგაგამავე წლასთვ სავ არის გაწერადა, მაგრამ თვით მასწავლებელს იცის, რომ არც იმისა და არც სხვა-ჯამგარა უფრ არ არის ხარჯებოდა, ესდა გაწეუბი მოგაგებას და მე მანერ-ერთის თვისა მადეგული მაქვს კორკუნდენტი სწეა: ნისამ არ არის დაგებულა, რადგან თითონ მაკე-ტხან არისო. ნისამის შესახებ სოფელს და მოკატრებეს პირბას ჰქოთ დაგებულა და როგორც სხვა პასარ დაგებულა, უფრო დუშეთში, თეიღებს საქონელი, ჰქვს ისე ჰქვადანს. კორკუნდენტი ბრალს მდებს, ვითომდა გული სტეკე-სოფელსათვის, უსჯობიბას არისო. ექნება მაგის სხელი და ესო-კი არ დამესოფელსათვის სხეფრე-კი სოფ. მცხეთას საკმაოდ სოფელს არის, ამის-თვის მეკენ სისოფელსათვის დამეგული მე-ბეგ გეუეს ამომეგული. „სისოფლო გ-სა შეკავს და უგელს იმის მიხედავ-რამდენი ჰქვსო.“ ჰკითხეთ ერთი ამა, რომელია სოფელი შემ კრევიბებს სისო-ფლო გ-სას, ისიც მცხეთაში და მერე ჰქვს რაღას.

ერთი ქეთიარის ჩაველით ერთი გლე-ხი დაამეგულია, ჰმობანებს ვითომბან-დენტი და ღელ უწესობებს მამინა, რომ მე მამასხასამა, სოფელში, გარეგანადა კეცე დაამეგულია და გარეგანა სოფელს-მოსელებს. ამისა-კი ამბობს, რომ „ამომეგულეებს ოღე-სეთი მამათა გარეგანსო“, მამბანდეს და ჰქვს და-ტერბუ მ წაეთიხოსი, სადაცან გადამსწერს, როგორც ჯერ განსახეივს არ დაწერ-და, რადგან წყენმა სრულად არ შეუბ-და.

ესე მეორედ ვარ ამომეგულია მ-მასხასასად ჰარეგელში ვიგევი უფა-მეტირად და მეორედ ჯამგარა და-მამინა-ს სოფელს 400 მან. მსო-ლოდ სოფელსავე დაწესებით, ამ ფე-ლადგან გასდევ წდაურს ხარჯის გზა-სა, და მქრადსეც, წინე-კი ხარჯი-დგან თარხანა ვიგევი. კორკუნდენტი-კი ამბობს, რომ მამასხასასის ორმოც-თქმინა ჯამგარა აქესო. ნეტე ვის მოა-ტეგებს, როგორც უგეგელი ჰქ ჩამო-თავალია გარეგანებს მთელს სოფელს იფაძეს?!

მქეთის საზოგადოების მამასხასისი იცანე მარხანელი

გასართობი

ერთი ებრაელი მიჯანმეიერის იჭერდა და უთხრა: — საქმე ძალიან ცოტა გეკმზება, ერთის სიტყვით ძილის მეტს არას ვააეთებ, სულ იძინებს და იძინებ. — ამ შო რისთვის მამლეგ ჯამგარის? — მუთუთა, აქ შენი საქმე ეს იჭერება: დლილი დასტერი შეუშ და დაიძინე, მიიტეხე, წყელი და დაიძინე, ბუბარი ვაბურე და დაიძინე, დაგვე სამხარეული და დაიძინე, ტურელო დაწმინდე და დაიძინე, ძროხას თევა დაუყურე და დაიძინე, სულ ასე და ამ რიგად, საქმე ძალიან ბევრია, მაგრამ ყო-ველს საქმეს თან ძელი მოსდევს. მოკავშიერ-რემ ღიღინანს უგლო ყური და ბოლოს უთხრა: — მე როგორც ვტყუბ, აქ სამი მოჯამე-გირეც არ გეყოფათ და ე ძილი როღის-და უნდა მეორისის?! მიიფეთხა და წავიდა. ** მომღერალი ქალი აღბინი ტრისტში რომ მივიდა, გავიო, რომ იმის წინააღმდეგ დასი შეუდგენიათ და უნდა უსტეინოდ სი-

მღერის დროს, მაშინვე მამა-კაცის ტანისა-მოსი ჩაიკვა, რომელიც ძალიან უსტეინოდა, და მივიდა სასტუმროში, სადაც მოწინააღ-მდეგნი იყვნენ შეგრიბლინი.

— მე ახლად მოსული ვარ, მაგრამ თუ საეშავო საქმე გავტყობ რამე, მეც თქვენს შორის მიმიდეთ.

— სიამოვნებით, მოუგეს, ჩვენ გვესრის ამა-დამ ერთს მომღერალ-ქალს ვესტეინოთ.

— ძალიან კარგი; მერე რა დაშვა იმ ქალმა?

— არაფერი. ჩვენ ის ქალი ჯერ არც-კი გვიანახეს, მაგრამ ის ძალიან საზღვრებანი-ქე-ულია და ჩვენ იმისთანა მომღერალი არ გვი-ნდა, რომელსაც ჩვენში არა აქვს მიმო-ტეგებული სახელი.

— თქვენი მართალინი ხართ, უთხრა აღ-ბინი, მაგრამ მიხთხარით, მე რაღა უნდა გავაყვიო?

— აი ესე სასტეინი თქვენა გვიანდით, როგორც ის ქალი გამოვა და იმღერებს ჩვენ განიშრება და თქვენც, როგორც სხე-ბმა, უსტეინოთ.

— შემისი რასაც შეუბნებით, მოუგო აღბინი და გამოართვა შევი ხის სასტეინი, წითელს ღებზედ გამობმული.

საღამოზედ თეატრი ხალხით გატენილი იყო. გრავი აღმავიდა და ფეგარა, საზო-გადოების საყვარელი არტისტება, ტანის ეკ-რები და ვაშის ძაბილით მიიღეს. შემდეგ გამოვიდა როზინა (აღბინი) და ზალში სმონელი სტენა ასტად; შეგოგული ნიშნს აღარ მოუტადეს და მანამ იმღერებდა რასე-ვი ქალი, სტენა ასტეტეს. ქ-ნი აღბინი სრულიად არ შეგრობა, საზოგადოების წინ წამოვიდა და სთქვა:

— შესკდით, ბატონებო, ჩვენ პირობა გეკმინდა, ჩემი სიმღერა უნდა დაგვეუწებინა და არა ჩემი თევი. ძალიან ადრე დაიწყეთ სტენა.

თეატრი სიჩუვე ჩამოვიდა და იმღერა ტანის დეკრამ და ვაშს ძაბილად იგრულია ისე, რომ ყურთა სენდა აღარ იყო, ამ საღაოს 11-ჯერ გამოიწყენი მომღერალი ქალი და საჩუქრებიც მიართვა.

ვეტერბურგის ბირეა, 18 ოქტომბ.

Table with 4 columns: მან. კ., მან. კ., მან. კ., მან. კ. and rows for various goods like ხუთ-მანათიანი ოქრო, ტამბაკის ყუბილი, მანეთიანი ვერცხლის ფული, პირველის შინა-განის სესხის მომე-ბი ბილითი, მერისა, მესამე სესხისა, სახელმწიფო თევა-ბანკის ბანკის მო-გებ. ფურცელი, გირავნობის ფურცელი, ტელიის ბანკის, 6%, 100, ქუთაისის ბანკის 6%, 100, 6%, 100, 5% ობლიგაც. ტე-ლიის ქალაქის საკრე-დლო საზოგადოების, 96 1/2.

განცხალეგანი

Advertisement for 'С. ПЕТЕРБУРГСКОЙ ТЕХНО-ХИМИЧЕСКОЙ ЛАБОРАТОРИИ' (St. Petersburg Techno-Chemical Laboratory) with contact information and a small image of a laboratory building.

ბირეული ვერმი სამკურნალო ექიმის ნავსარდაიანი (ეკონომი, კარანტივის ძეგლის პირდაპირ) ავადმყოფთ ღებებს ექიმნი ყოველ-ღელე, კვირა ღლებს გარდა.

ღელიობით: ბ. ა. ნავსარდაიანი, 11—12 საათ. იმით, ვისაც სტეის სნეულეებანი: სახი-რურგო ვენერული და სოფლისი.

ე. მ. ჩიქოანი, 9—10 საათ. სნე-ულეებანი: თევალისა და ნერვების—ტანში ტევილები.

დ. გ. რუგოკვი, 10—11 საათ-ანეულეებანი: შინაგანი, ბავშვებისა და ღელათა სტესისა.

ო. ჰ. პრატსეგვიანი, 11—12 1/2, საათ. სნეულეებანი: ყურ-სა, ყელის, ცხვირის და გულ-მკერდის.

ქქამა ქადა ა. მ. ტურბოკვიანი, 12 1/2—1 საათ. სნეულეებანი. ღელათა სტესისა.

ს. ბ. კანაშკევიანი, 1—1 1/2, საათ. სნეულეებანი: შინაგანი და ბა-შვებისა.

საღამოობით: ბ. გურგო, 6—7 საათ. სნეულე-ებანი: ვენერული და შინაგანი.

ბ. ა. ნავსარდაიანი, 7—7 1/2, საათ. სნეულეებანი: შინაგანი და ბა-შვებისა.

ე. ო. ფრანკევიანი, 7—7 1/2 საათ. სნეულეებანი: ყურისა, ყელისა, და ცხვირის, ორ-შაბათობით, ოთხ-შა-ბათობით და პარასეკობით.

რჩევა-დარბების და რეკეტის დაწერი-ფისი ათი შური; ფისი კონსილიუმის და ოპრეკიბისათეხ—მოარბებით. სამკურნა-ლის საწელიცა აქვს ავადმყოფთათვის.

დირექტორი სამკურნალისა და ღებტო-რე მუდგინის ნავსარდაიანი.

(857—1467)

გ ბ ი ლ ის ე ქ ი ძ ი

ბ. ი. ჭიჭინაე

(მხეილის ქუჩა, სახლი კრუხუხი, 79) მიიღებს საუდგოეგებს ღიღისა 9 საათიდან, ნაშუადღევის 2 სა-ათმდის და სლამდს 4—6 სა-ათმდის. რთულის ომეირაყის დროს და-ეცწერება ექიმი ი. ს. გლიაშვილი. (50—5.—16)

სსოვრება

ღიღისა მოწამისა ბანკლეგოებისა თარგმნილი მ. შარამის მაგე, გამოგვს ო. ჩიქოვიანი შანი მითი აბაზი

ისიღება ტელიის ქუთისისა და ოზურ-გეთის წიგნის მალაზეგში და შარამისა და ამახს. სტამბაში.

ქართული წამოღებების მმართევი იმხანაგობა? ამით აუწყებს ყველა სცენას მოყვარეო, რომელთაც სურვი-ლი და ხალისი აქვთ მომავალ სე-ზონს მიაღწიონ მისაწაღებას ქართულ წამოღებებში, მისილაპარაკებულად მიმართონ ამავე ამხანაგობის წევრს ვალბარინა გუზინს ტელიის, ფილიპის ქუჩა, № 7. გ. გუზინსე მიმართონ იმით, ვისაც ან ორჯინა და ან ორჯინა ჰეკეს აქვთ თეატრში წარმოსადგენად. ქალაქ გარეშე მცხოვრებნი ჰიეს-თან თეატრში მიმართონ უნდა გა-მოპეგებონ. (8—მ.—8)

ისიღება ტელიისში „წერა-კით-ხვის საზოგადოების“ წიგნის მალაზი-აში.

უთასში: ი. ხეოვლისა და წე-რულის წიგნის მალაზიში.

ბათუმში ბ. კლანდამესთან.

განჯაში და ქველიქისთან.

ახალ-სენჯასი და ოზურგეთში კ. თეავრთქილამესთან.

ქრისტინა

მოსირბას ბ. ნიგოშვილისა გამოცემულია

3. ვოგუბისა და ე. კელივისის მიერ შანი მითი აბაზი

დაიბეჭდა და ისიღება ყველა წიგნის მალაზიში

ოსანა მეთიხევი მოსირბას თავ. იოსან ციციშვილისა ფასი 15 კაპ.

(3—მ.—3)

წერა-კითხვის საზოგადოების წიგნის მალაზიში

ისიღება შუგელა წიგნები: მან. კაპ.

Table listing book titles and prices: ახალი ვარიანტი წმ. ნი-ნოს ცხოვრებისა... 40, ბუნების კარი ყლით ი. გოგებაშვილისა... 90, გომეტრია II მ. ყიფი-ანისა... 50, ვისარამიანი... 1 50, თხზულ. რ. ერისთავისა I... 1, თხზულ. რ. ერისთავისა II... 40, კოკორა, ანუ ანანია და პირველი საკითხავი წიგ-ნი, სახლობაში სამხარე-ბელი, ი. გოგებაშვილისა... 10, ქრილოვარის არქევი, თარგ. აკაცისა... 30, იგივე შვედნიერის ყლით... 80, მოთხრობანი ვევა-ფშევე-ლოსი... 30, შექსპირის ღრამები ს. ყი-ფიანისა... 20, პეტარა მოამბე II აღ. მი-რონაშვილისა... 10, რობინზონ კრუზო, თარგ. ან. თუმანიშვილისა... 30, რუბი მგელი გ. წერე-თლისა... 15, ქილოლა და დანა... 3, შალვათა თევადასავალი ცა-ხელისა... 15, ცვარი შ. მღვიმელისა... 30, წითელი ფარანი, თარგ. ან-დრონიკაშვილისა... 15, ხომლო, ანუ რჩეულითა ღე-მსთა კრება, ი. გოგებაშვი-ლისა... 30, კონა ი. გოგებაშვილისა... 50, კუნწული, ანუ მოთხრო-ბანი მოხრდლო ყრმათა-თვის ი. გოგებაშვილისა... 40, შინაური საკონელი და ი-სი მოგლა-მოშენება... 5, ვიქტორ-პიუგოს რომანი... 20, ლექსები ვისტ. ორბელია-ნისა... 20